

**טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'), התשע"ז-2017 – אישור החלטת ועדת
השרים לענייני חקיקה**

הצעה להחלטה

מחליטים:

- א. לאשר את החלטת ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 16.7.2017 שמספרה חק/2486 בעניין טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'), התשע"ז-2017, המצי"ב (הנוסח המצורף מכיל את הצעת החוק על סמך החלטת ועדת השרים לענייני חקיקה).
- ב. בהתאם לסעיף 81(ג) בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להקדים את הדיון בהצעת החוק.
- ג. בהתאם לסעיף 88 בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להתיר את הקריאה השנייה בהצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת.
- ד. לקבוע כי חריגה מנוסח הצעת החוק הממשלתית במהלך הדיונים בכנסת, תיעשה בכפוף להסכמת משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, משרד האוצר ומשרד המשפטים. יובהר, כי אם תשונה הוראת התחילה או הוראת המעבר שבהצעת החוק הממשלתית באופן מהותי, תימשך הצעת החוק לאלתר.

דברי הסבר

מטרת הצעת החוק להסמיך את שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, להוציא היתרים כלליים או מיוחדים להעסקה בשעות נוספות לפי סעיף 11 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 (להלן – החוק) על בסיס סמכות כללית שתופעל בהתקיים התנאים שיפורטו להלן, וזאת על מנת לאפשר את ניתוק הזיקה הקיימת כיום בחוק שעות עבודה ומנוחה בין הסמכות הכללית האמורה לבין קיומו של מצב חירום.

בהמשך להחלטות הממשלה בעניין קידום העבודה הממשלתית לניתוק החקיקה שהצורך בה קיים גם בשגרה, מהזיקה להכרזה על מצב חירום (האחרונה שבהן היא החלטת ממשלה מס' 1948 מיום ח' באלול התשע"ו (11 בספטמבר 2016).

ועל מנת להקנות לשר את ההסמכה הדרושה להרחבת חלק מההסכמות אליהם הגיעו הסתדרות העובדים הכללית החדשה ונשיאות הארגונים העסקיים במסגרת ההסכם הקיבוצי שנחתם בין הצדדים ביום 29 במרץ 2017 (להלן – ההסכם הקיבוצי או ההסכם הקיבוצי לקיצור שבוע עבודה). מוצע להקדים ולהעמיד את ההסמכה הדרושה למתן היתר להעסקה שעות נוספות לפי חוק שעות עבודה ומנוחה על עילה עצמאית שאינה תלויה בקיומו של מצב החירום לפי סעיף 38 לחוק-יסוד: הממשלה תוך הוספת עילות חלופיות המסדירות את הסמכות למתן היתר להעסקת עובדים בשעות נוספות.

רקע כללי

במסגרת ההסכם הקיבוצי לקיצור שבוע עבודה במשק, נקבע בסעיף 4 לחוק כי מוסכם שתותר עבודת לילה "בהיקף מצטבר של 7 ימים תוך תקופה של 14 ימים".

עוד נקבע בסעיף 4 להסכם הקיבוצי כי מוסכם שתותר מכסת שעות נוספות כך שיום העבודה כולל שעות נוספות לא יעלה על 12 שעות ביום, וכי מכסת שעות הנוספות המותרות לשבוע לא תעלה על 16 שעות. כמו כן, מכסת השעות הנוספות השבועיות המותרות בשבוע עבודה בו מבוצעת עבודת לילה תהיה הפרש השעות שבין משמרת לילה לבין 12 שעות, במכפלת 5 ימי עבודה בשבוע.

לעניין עבודת לילה, מאחר שההסדר שאליו הגיעו בהסכמה הצדדים להסכם הקיבוצי אמור לחול על כלל המשק, מוצע לתקן את ההיקף המותר להעסקת עובדים בעבודת לילה כמוצע בסעיף 2 לחוק המוצע, וזאת במקום הפעלת הסמכות הנתונה לשר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים לפי סעיף 23 לחוק.

לעניין מתן היתר להעסקת עובדים בשעות נוספות, הרי שבכוונת הצדדים כי הסכמתם תבוא במקום ההיתרים הכלליים החלים על כלל המשק להעסקת עובדים בשעות נוספות (י"פ התשל"ד 553; התשמ"ט, עמ' 3349). אלא שהיתרים אלה מבוססים על עילה הקבועה בסעיף 11(1) לחוק ולפיה ניתן לתת היתר "בתקופה שבה קיים במדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948

(היום סעיף 38 לחוק-יסוד : הממשלה), וכן בשעה שצרכי ההספקה והשירותים החיוניים מחייבים זאת, לדעת שר העבודה, או לדעת שר הבטחון, כשהמדובר הוא במקומות עבודה, הנתונים להוראותיו, או שבהם מבצעים הזמנות של צבא-הגנה לישראל".

לפי החלטות הממשלה רבות, שהאחרונה שבהן היא החלטת ממשלה מס' 1948 מיום ח' באלול התשע"ו (11 בספטמבר 2016), יש לפעול להתאמת החקיקה הקיימת למצב שבו תבוטל ההכרזה על מצב חירום. בהתחשב בצורך לבטל את מצב החירום מתוקף הכרזה לפי חוק-יסוד : הממשלה מן הצד האחד, ומן הצד השני בהתחשב בצרכי המשק בשגרה שלא להפסיק את העסקת עובדים בשעות נוספות, מוצע להוסיף עילה חדשה למתן היתר וזאת בהתחשב בצורכי הכלכלה והמשק, בסוג העבודה או ענף העבודה או המפעל עליהם יחול ההיתר ובטובת העובד ; ואולם מוצע כי סמכות זו לא תופעל אלא לאחר שהשר שקל המלצתם של ארגון העובדים וארגוני מעבידים אשר לדעת השר נוגעים בעניין, ככל שניתנו המלצותיהם כאמור.

עוד מוצע לתקן את העילה למתן היתר כללי בשעת חירום כך שלא יהיה תלוי יותר בהכרזה לפי חוק-יסוד : הממשלה אלא שתהיה סמכות להוציא היתר כאמור בהתקיים אחד משלושה מצבים ואם מצב החירום במשק מצריך זאת :

- (1) הכרזה על מצב מיוחד בעורף לפי סעיף 9ג לחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951 ;
- (2) הוצאת צו הקורא ליוצאי צבא להתייצב לשירות מילואים לפי סעיף 8 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008 ;
- (3) הכרזה על אירוע אסון המוני לפי סעיף 90ב לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 ;

לאור העובדה כי הנוסח הקיים כיום בחוק שעות עבודה ומנוחה ואשר הצעה זו באה לתקנו הוא אחד החסמים האחרונים לביטול ההכרזה על מצב חירום (ההכרזה הנוכחית עתידה לפקוע ביום ו' בחשוון התשע"ח (6 בנובמבר 2017) ולאור העובדה כי הצדדים להסכם הקיבוצי התנו את תוקף ההסכם במתן צו הרחבה, עולה הצורך לקדם את תיקון החוק כמוצע במהירות ועוד במהלך מושב הכנסת הנוכחי. על כן, מבקשת הממשלה מועדת הכנסת לאשר קיצור משך תקופת ההנחה על שולחן הכנסת לפי סעיף 81(ג) ו- 88 לתקנון הכנסת.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

אין.

תקציב

להצעת החוק בנוסחה הנוכחי אין עלויות תקציביות. עם זאת, מכיוון שההצעה עוסקת בשינוי אופן מתן היתרים להעסקת בשעות נוספות במשק, הרי שככל שיינקטו שינויים בנוסח ההצעה, הם צפויים להביא לעלויות תקציביות משמעותיות בגין פתיחת הסכמים קיבוציים שונים. בפרט, סעיף התחולה בהצעת החוק נועד להבטיח את יציבות תוקפם של ההיתרים הקיימים, עד להוצאת היתרים אחרים על ידי שר העבודה.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

אין.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

שר האוצר אינו מתנגד להצעה.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החלטת ממשלה מס' 2014 מיום 16 במאי 1997 ;

החלטת ממשלה 3429 מיום 22 במרס 1998 ;

החלטת ממשלה 1784 מיום 4 באפריל 2004 ;

החלטת ממשלה מס' 1948 מיום 11.9.2016.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

מצ"ב חוות דעת היועצת המשפטית של משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים.

סיווגים

סיווג ראשי : 05 ממשלה

תחום פעולה עיקרי : 06 המגזר הציבורי

מוגש על ידי שר העבודה, הרווחה
והשירותים החברתיים

כ"ו בתמוז התשע"ז
20 ביולי 2017

טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס' ..), התשע"ז-2017

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

הצעת ההחלטה מבקשת כי טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'...), התשע"ז-2017 שאושרה על ידי ועדת שרים לענייני חקיקה ביום 16/7/2017 תאומץ על יד הממשלה וכי הכנסת תתבקש לתת פטור מחובת הנחה לקריאות ראשונה, שנייה ושלישית.

הסתדרות העובדים הכללית החדשה ונשיאות הארגונים העסקיים חתמו ביום 29 במרץ 2017 על הסכם הקיבוצי לקיצור שבוע עבודה כך שאורך שבוע העבודה החל על כלל המשק יהיה של 42 שעות עבודה. במסגרת זו, סיכמו על בקשה משותפת למתן היתר כללי להעסקת עובדים בשעות נוספות שיחול על כלל המשק. מאחר שההיתרים להעסקת עובדים בשעות נוספות החלים היום על כלל המשק מתבססים על מצב חירום מתוקף הכרזה לפי סעיף 38 לחוק-יסוד הממשלה, ניראה כי על מנת לתת היתר כללי חדש שיחליף את הקודמים ראוי כי תיווצר עילה חדשה אשר מקורה אינה במצב חירום כאמור. זאת בשים לב להחלטת הממשלה מס' 2014 מיום ט' באייר התשנ"ו (16 במאי 1997), מס' 3429 מיום כד אדר התשנ"ה (22 במרס 1998) ומס' 1780 מיום י"ג בניסן התשס"ד (4 באפריל 2004), יש לפעול להתאמת החקיקה הקיימת למצב שבו תבוטל ההכרזה על מצב חירום. בהתחשב בצורך לבטל את הזיקה שבין שעת החירום מתוקף הכרזה על מצב חירום כאמור.

בהתחשב בעובדה כי על פי סעיף 6.5 להסכם הקיבוצי האמור, ההסכם מותנה בהוצאת ההיתרים המתבקשים ממסגרתו וכן במתן צו הרחבה, יש צורך בקידום הליך חקיקה מהיר שיאפשר השלמת תהליך ההרחבה מן הצד האחד, ומן הצד השני לא יבסס את ההיתרים על העילה הקיימת היום, שהיא הכרזה על מצב חירום ששורר במדינה משנת 1948.

בנוסף, במסגרת ההסכם הקיבוצי קיימת בקשה למתן היתר סטייה לעבודת לילה במשמרות כמשמעותו בסעיף 23 לחוק שעות עבודה ומנוחה, כך שבמקום ההסדר היום קיים היום בחוק לפיו ניתן להעסיק עובד בעבודה במשמרות בעבודת לילה שבוע מתוך שלושה שבועות, תהיה אפשרות להעסיק עובד בעבודת לילה 7 ימים מתוך 14 ימים. מאחר שהכוונה היא למתן היתר סטייה כללי שיחול על כלל המשק ובפועל ישנה מהוראותיו של סעיף 22 לחוק, מוצע לבצע את התיקון המבוקש בהסכם הקיבוצי בחוק עצמו ולא במסגרת ההיתר.

במסגרת הדיון בועדת שרים לענייני חקיקה התקבלה עמדתו של משרד הכלכלה שייכתב בדברי ההסבר כי אין בהצעת חוק זו כדי לכבול את עמדתה של הממשלה בקשר ליוזמות אחרות הקשורות להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

ההצעה תואמת החלטות ממשלה קודמות לניתוק הזיקה להכרה על מצב חירום שחלה מכוח חוק-
יסוד הממשלה, בנושא שהיה קושי רב לקדמו בהיעדר הסכמות בין הממשלה לבין ארגוני
עובדים ומעבידים.

בהתייחס להחלטת ממשלה 2118 מיום 22/10/2014 בעניין הפחתת הנטל הרגולטורי, ניראה כי

היא אינה רלוואנטית בכל הנוגע לסעיף 3 להחלטה האמורה. במקרה דנן: 1. בעניין מתן היתר כללי להעסקת עובדים בשעות נוספות, הרי שההיתרים הכלל משקיים יוחלפו בהיתר חדש אשר יהווה ההסדר המהותי החדש ולא התיקון לחוק. זאת ועוד, אפילו היו טוענים כי יש בהסדר המוצע שינוי מהותי, הרי שזה מתווסף בהמשך לבקשתו של בעלי העניין – נשיאות הארגונים העסקיים והסתדרות העובדים הכללית החדשה – למתן היתר חדש להעסקת עובדים על כלל המשק במסגרת הסכם קיבוצי שנחתם ביניהם לקיצור שבוע עבודה. זאת בשונה לתהליך רגיל של RIA בו המאסדר הוא המציע והוא צריך לקיים שיח עם בעלי העניין. בכל מקרה ההסדר לא יתחיל כל עוד לא יוחלפו ההיתרים הקיימים הכלל משקיים. לעניין עבודת לילה, נושא זה, שאכן הוא מהותי בהצעת החוק, מתוקן בהמשך לבקשתם של בעלי העניין כאמור ומהווה הפחתה מהנטל הרגולטורי הקיים היום בקשר לעבודת לילה במשמרות. במובן זה נראה כי ההסדר המבוקש תואם את הוראות סעיף 1 להחלטת ממשלה 2118.

מאחר שבעת הפצת תזכיר החוק ניתן זמן להגיב עד ליום 16/7, יכול שיחולו שינויים בנוסח טיוטת החוק המצורפת להצעת ההחלטה ככל שתתקבלנה הערות נוספות שיהיו מקובלות על משרדי העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, משרד האוצר ומשרד המשפטים.

עמדת היועצים המשפטיים של המשרדים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

יועמ"ש הממונה על השכר במשרד האוצר – אין מניעה משפטית לקדם את ההצעה.

יועמ"ש משרד האוצר – אין מניעה משפטית בכפוף להבהרה כי כל ביצוע של שינוי בעל השלכות תקציביות כפוף להוראות סעיף 40א לחוק יסודות התקציב, תשמ"ה-1985.

דבורה ספיר אליעזר, עו"ד
סגנית בכירה ליועמ"שית
משרד העבודה, הרווחה והשירותים
החברתיים

מזכירות הממשלה

החלטה מספר חק/2486 של ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 16.07.2017.

חק/2486. טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'), התשע"ז-2017

מ ח ל י ט י ם, לאשר את טיוטת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'),
התשע"ז-2017 המצורפת (דפים ...).

יובהר כי בדברי ההסבר יצוין שהוצעה לא תפגע או תשלול יוזמות נוספות
כגון: סוף שבוע ארוך וחופשה בימי א'.

הצעת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס'...), התשע"ז-2017

תיקון סעיף 11 1. בחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 11

(1) בפסקה (1), הרישה עד המילה "וכן" תימחק ובסופה יבוא "או לדעת השר לביטחון הפנים כשהמדובר הוא במקומות עבודה הנתונים להוראותיו";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) ניתנה החלטה על שעת חירום ומצב המשק בשל שעת החירום מחייב זאת; בפסקה זו, "החלטה על שעת חירום" – כל אחת מאלה:

(א) הכרזה על מצב מיוחד בעורף לפי סעיף 9ג לחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951²;

(ב) הוצאת צו הקורא ליוצאי צבא להתייצב לשירות מילואים לפי סעיף 8 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008³;

(ג) הכרזה על אירוע אסון המוני לפי סעיף 90 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971⁴;"

(3) אחרי פסקה (7) יבוא:

"(8) מטעמים הקשורים בצורכי הכלכלה והמשק או מטעמים ייחודיים הקשורים בצורכי סוג עבודה מסוים, מקום עבודה מסוים או ענף עבודה מסוים, תוך התחשבות בטובת העובדים."

תיקון סעיף 14 2. בסעיף 14 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) היתר לפי סעיף 11(א) יכול שיינתן לגבי השטח שלגביו ניתנה החלטה על שעת חירום או לגבי שטח שמחוץ לשטח כאמור, והוא יעמוד בתוקפו כל עוד ההחלטה על שעת חירום עומדת בתוקפה או עד מועד מוקדם יותר שנקבע בהיתר."

תיקון סעיף 22 3. בסעיף 22 לחוק העיקרי -

¹ ס"ח התשי"א, עמ' 204; התשע"ז, עמ' 597.

² ס"ח התשי"א, עמ' 78.

³ ס"ח התשס"ח, עמ' 502.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בתוך שלושה שבועות" יבוא "בתוך שבועיים";

(2) סעיף קטן (ב) - בטל.

תיקון סעיף 33 4. בסעיף 33 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ולעניין היתר כללי לפי סעיף 11(8) – אלא לאחר ששקל את המלצותיהם של ארגון העובדים וארגון המעבידים כאמור, ככל שניתנו, ואם ההיתר כאמור הוא לגבי ענף עבודה מסוים – את המלצותיהם של ארגון העובדים היציג באותו ענף עבודה ושל ארגון המעבידים כאמור, ככל שניתנו."

הוראת מעבר 5. עד למתן היתר כללי לפי סעיף 11(8) לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 1(3) לחוק זה, מטעמים הקשורים בצורכי הכלכלה והמשק, ימשיכו לעמוד בתוקפם ההיתרים הכלליים שניתנו לפי סעיף 11(1) לחוק העיקרי כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה ושעמדו בתוקפם ערב המועד האמור.

דברי הסבר

סעיף 1

כללי מוצע לתקן את סעיף 11 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 (להלן – החוק), הקובע את העילות שבשלהן ניתן להתיר העסקת עובדים בשעות נוספות. סעיף 6 לחוק קובע כי העסקת עובדים בשעות נוספות אסורה אלא אם כן היא מותרת לפי סעיף 10 לחוק או הותרה לפי סעיף 11 לחוק. סעיף 11 לחוק מקנה לשר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים (להלן – השר) להתיר העסקת עובדים בשעות נוספות מכוח העילות המפורטות בפסקאות (1) עד (7) של אותו סעיף. היתרים לפי סעיף 11 יכולים להיות מיוחדים, על פי בקשת מעסיק, או כלליים.

פסקה (1) של סעיף 11 לחוק קובעת כי ניתן להתיר העסקת עובדים בשעות נוספות בתקופה שבה קיים מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, וכן בשעה שצרכי ההספקה והשירותים החיוניים מחייבים זאת, לדעת השר, או לדעת שר הביטחון כשהמדובר הוא במקומות עבודה הנתונים להוראותיו או שבהם מבצעים הזמנות של צבא-הגנה לישראל.

במהלך שני העשורים האחרונים התקבלו החלטות ממשלה אשר הנחו את משרדי הממשלה לפעול לקידום הניתוק של החקיקה שבתחום אחריותם מהזיקה להכרזה על מצב חירום האמורה. החלטת הממשלה האחרונה שבהן היא החלטת ממשלה מס' 1948 מיום ח' באלול התשע"ו (11 בספטמבר 2016).

בפועל, עד כה התגלה קושי בניתוק של סעיף 11(1) לחוק מההכרזה על מצב חירום, בשל העובדה שההיתרים הכלל משקיים להעסקת עובדים בשעות נוספות העומדים בתוקפם משנת 1973 ועד היום נשענים על העילה האמורה, ובהעדר הסכמות בקשר לתיקון החוק. ההיתרים הכלל משקיים להעסקת עובדים בשעות נוספות העומדים בתוקפם כיום הם מיום כ"ב בכסלו התשל"ד (17 בדצמבר 1973) (י"פ התשל"ד, עמ' 553) ומיום כ"ה באייר התשמ"ט (30 במאי 1989) (י"פ התשמ"ט, עמ' 3349) (להלן- ההיתרים הכלל משקיים הקיימים).

לפסקאות (1) ו-(2) מוצע למחוק את הרישה של פסקה (1) בסעיף 11 העוסקת בסמכות השר להתיר העסקה בשעות נוספות בהתבסס על הכרזה על מצב חירום בתוקף, ובמקומה להוסיף לסעיף 11 פסקה (א1) שלפיה יהוו עילה למתן היתר להעסקת עובדים בשעות נוספות, מצבי חירום אלה: הכרזה על מצב מיוחד בעורף מכוח חוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951; גיוס כוחות מילואים מורחב כמשמעותו בסעיף 8 לחוק שירות מילואים, התשס"ח-2008 והכרזה על אירוע אסון המוני מכוח סעיף 90 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן- פקודת המשטרה). כל אחד ממצבי חירום אלה מוגדר על פי ההצעה כהחלטה על שעת חירום.

עוד מוצע, להרחיב את העילה הקבועה בסיפה של פסקה (1) בסעיף 11 העוסקת במתן היתר כשהדבר מתחייב מצורכי ההספקה והפעלתם של שירותים חיוניים, ולקבוע כי השר רשאי לתת היתר כאמור גם אם הדבר מתחייב לדעת השר לביטחון הפנים בקשר למקומות עבודה הנתונים להוראותיו. ישנם מצבים שבאחריות השר לביטחון הפנים אשר בהם עשוי להתעורר צורך במתן היתר להעסקה בשעות נוספות אף שלא מוכרז בהם על אירוע אסון המוני מכוח סעיף 90 לפקודת המשטרה, כדוגמת אירוע שריפת הענק בכרמל משנת 2010 ("אסון הכרמל").

לפסקה (3) מאחר שהעילות למתן היתר לשעות נוספות הקיימות בפסקאות (2) עד (7) שבסעיף 11 לחוק נקבעו על פי ענף עבודה מסוים או סוג עבודה מסוים, מוצע להוסיף בפסקה (8) עילה חדשה כללית אשר תאפשר בתקופת רגיעה להתיר העסקת עובדים בשעות נוספות גם מטעמים הקשורים בצורכי הכלכלה והמשק, וזאת לצד עילה למתן היתר מטעמים ייחודיים הקשורים בצורכי סוג עבודה מסוים, מקום עבודה מסוים או ענף עבודה מסוים. מתן היתר לפי פסקה (8) המוצעת ייעשה תוך התחשבות בטובת העובדים. בכך יישמר האיזון הקיים היום בחוק בקשר להעסקת עובדים בשעות נוספות, וזאת בהישען על עילה כללית המסמיכה את השר ליתן היתרים כאמור מבלי להיזקק לעילת ההחלטה על שעת חירום לפי פסקה (א1) המוצעת.

סעיף 2 מוצע לתקן את סעיף 14 לחוק העוסק בהגבלות ותנאים להיתר, ולקבוע בסעיף קטן (ג) שבו כי היתר שניתן לפי סעיף 11(א1) לחוק כנוסחו המוצע יכול שיינתן גם מחוץ לשטח שלגביו חלה ההחלטה על שעת חירום כמשמעותה באותו סעיף, וכי הוא יהיה

בתוקף כל עוד ההחלטה על שעת חירום עומדת בתוקפה או עד מועד מוקדם יותר שנקבע בהיתר.

סעיף 3 מוצע לתקן את סעיף 22 לחוק שעניינו עבודת לילה, ולקבוע בסעיף קטן (א) שבו כי במקום עבודה שבו עובדים במשמרות לא יועסק עובד בעבודת לילה יותר משבוע אחד בתוך שבועיים. זאת, במקום ההסדר הקיים היום שלפיו לא יועסק עובד כאמור יותר משבוע אחד בתוך שלושה שבועות. המשמעות היא שניתן להעסיק עובדים שבעה ימים במצטבר בתוך תקופה של 14 ימים. בכך יש הגמשה באסדרה הקיימת היום בעניין עבודת לילה במשמרות. כן מוצע למחוק את סעיף קטן (ב) של סעיף 22 לחוק, שאינו רלבנטי עוד.

וזה נוסחו של סעיף 22(ב) לחוק, שמוצע כאמור למחקו :

" (ב) בשנים 1991, 1992 ו-1993 יראו כאילו בסעיף קטן (א) במקום "משבוע אחד" נאמר "משני שבועות". "

סעיף 4 מוצע לתקן את סעיף 33 לחוק שעניינו חובת התייעצות, ולקבוע כי בטרם ייתן השר היתר כללי מכוח העילה שבסעיף 11(8) כנוסחו המוצע, עליו לשקול את המלצת ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה או באותו ענף עבודה, לפי העניין, ושל ארגוני מעבידים ארציים ויציגים, בדבר מתן ההיתר כאמור, ככל שניתנה המלצה בידי ארגונים אלה.

סעיף 5 בהתחשב בכך שמשק העבודה לוקח בחשבון את ההיתרים הכלל משקיים הקיימים, מוצע לקבוע כי היתרים אלה ימשיכו לחול כל עוד לא הוחלפו בהיתר כללי שניתן מטעמים הקשורים בצורכי הכלכלה והמשק לפי פסקה (8) של סעיף 11 כנוסחה המוצע.